

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 czerwca 2015 roku (data wpływu) T. T. występując jako przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda J. T. o zasądzenie od pozwanej S. T. na rzecz małoletniego powoda tytułem alimentów kwoty po 1.000 zł miesięcznie płatnej do rąk przedstawiciela ustawowego do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Wraz z powództwem wniesiono o udzielenia zabezpieczenia roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanej, na czas trwania przedmiotowego postępowania, dołożenia na utrzymanie małoletniego dziecka kwoty po 1.000 zł miesięcznie (k. 3).

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2015 roku Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia w wysokości 400 zł miesięcznie (k. 7-9).

Na rozprawie w dniu 07 października 2015 roku pozwana uznała powództwo do kwoty po 300 zł miesięcznie (k.34).

Strony podtrzymały swoje stanowiska do końca postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. T. urodził się w dniu (...) w W.. Jest synem T. T. i S. T. pochodzącym z ich związku małżeńskiego (odpis zupełny aktu urodzenia k. 5, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 6).

Rodzice małoletniego nie mieszkają już razem. Od sierpnia 2013 roku małoletni mieszka razem z ojcem. Postanowieniem z dnia 05 lutego 2015 roku, sygn. akt V Nsm 1336/14, Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W. ustalił miejsce zamieszkania małoletniego przy ojcu. Orzeczenie jest prawomocne (k.2). Pomiędzy rodzicami małoletniego nie toczy się postępowanie rozwodowe (k. 33).

Przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda T. T. ma 47 lat. Od 24 lat pracuje jako kierowca w spółce (...) sp. z o.o. w W.. Przedstawiciel ustawowy zarabia 3.795 zł brutto miesięcznie (k.16). Jest to kwota około 2.600 zł netto miesięcznie. W 2014 roku osiągnął 48.610,55 zł dochodu po odliczeniach (PIT-37 k.17-20). Mieszka razem z synem. Spłaca kredyt mieszkaniowy w wysokości 170 zł miesięcznie. Na koszty utrzymania mieszkania składają się opłaty administracyjne za mieszkanie 460 zł, 100 zł prąd i gaz, 50 zł telewizja. (k. 33).

Małoletni powód J. T. ma 14 lat. Mieszka razem z ojcem. Uczęszcza do drugiej klasy gimnazjum. Małoletni uczy się słabo, sprawia problemy wychowawcze.

W pozwie przedstawiciel ustawowy ocenił miesięczny koszt utrzymania syna ojciec ocenia na kwotę około 1.000 zł miesięcznie plus około 365 zł tytułem połowy opłat mieszkaniowych – łącznie około 1.365 zł miesięcznie.

Wśród kosztów utrzymania syna przedstawiciel ustawowy wskazał na następujące comiesięczne wydatki: 450 zł wyżywienie, 120-130 zł obiady szkolne, 100 zł ubrania, 700-800 zł rocznie na podręczniki i przybory (58-67 zł miesięcznie),

Telefon komórkowy małoletniego opłaca pozwana. Matka czasem kupuje synowi ubrania. Pozwana ocenia, że łącznie alimentuje syna kwotą po 100-150 zł miesięcznie (k.33).

W wakacje 2015 roku małoletni nie był na żadnym obozie, gdyż nie chciał. Spędził półtora miesiąca z matką, która w całości pokrywała koszt utrzymania dziecka. W 2014 roku małoletni był z matką w Chorwacji. Ojciec dołożył do wyjazdu kwotę 400 zł (k. 33).

Małoletni otrzymuje pieniądze od babci macierzystej, spędza u niej weekendy. Stołuje się u niej także podczas tygodnia (k.33).

Pozwana S. T. ma 43 lata. Z zawodu jest fryzjerką. Od lutego 2015 roku mieszka w Niemczech z partnerem, który wspomaga ją finansowo. Jej zarobki wynoszą 450 euro. Poszukuje lepszej pracy. Planuje nadal zamieszkiwać w Niemczech. Matka chciała, aby syn zamieszkał wraz z nią (k.33). W 2014 roku nie osiągnęła żadnego dochodu (k. 36-37).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym w szczególności w oparciu o zeznania przedstawiciela ustawowego (k. 33), pozwanej (k. 33-34).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 i 3 krio, rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub, jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Zakres obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z treścią art. 135 § 1 i 2 krio, zależy z jednej strony od potrzeb osoby uprawnionej, z drugiej zaś strony od możliwości zarobkowych i majątkowych osoby zobowiązanej. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Przyjmuje się, za uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r.

(III CZP 91/86), że „przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień

- prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody”.

Granicę obowiązku alimentacyjnego stanowią uzasadnione potrzeby dziecka. „Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku” (por. Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III opubl. Lex).

Wysokość alimentów zależy nie tylko od zarobków zobowiązanego, ale również od możliwości zarobkowych osoby zobowiązanej, które nie zawsze są równe osiąganym dochodom. O. rodzice obowiązani są ponosić koszty niezbędne do zapewnienia dziecku prawidłowego rozwoju, wychowania i funkcjonowania na odpowiednim poziomie w środowisku, w którym żyją i zagwarantowania dziecku takiej stopy życiowej, na jakiej sami funkcjonują.

Przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda ocenił miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda na kwotę około 1400 zł.

Sąd zweryfikował wskazaną przez ojca kwotę i uznał, że uzasadnione potrzeby dziecka kształtują się aktualnie na poziomie kwoty około 800 zł. Wskazać bowiem należy, że zgodnie z ustalonym stanem faktycznym małoletni stołuje się głównie u babci macierzystej, a więc zawyżone są koszty wyżywienia syna. Ponadto zauważyć należy,

że strona powodowa nie wykazała żadnym dokumentem okoliczności stołowania się małoletniego na stołówce szkolnej. W ocenie Sądu koszt utrzymania małoletniego w zakresie wyżywienia jaki pozostaje do poniesienia poza posiłkami u babci oraz na mieście z pieniędzy przekazanych przez babcię to 300 zł miesięcznie. W ocenie Sądu koszt ubrań w wysokości 100 zł miesięcznie, przy uwzględnieniu ubrań przekazywanych przez matkę, jest kosztem zasadnym. W ocenie Sądu zawyżony został koszt podręczników i przyborów szkolnych dla małoletniego. Wskazać należy, że większość podręczników gimnazjalnych jest obecnie bezpłatnych, zaś przybory szkolne to w ocenie Sądu około 240 zł rocznie, a więc 20 zł miesięcznie. Ponadto zasadna jest wskazana przez przedstawiciela ustawowego obciążająca małoletniego połowa kosztów utrzymania mieszkania w wysokości 365 zł miesięcznie. Kwota ta nie została zakwestionowana przez stronę pozwaną. Podsumowując powyższe rozważania wskazać należy, że w ocenie Sądu miesięczny koszt utrzymania małoletniego jaki spoczywa na ojcu wynosi około 800 zł. Zauważyć należy, że pozwana ponosi we własnym zakresie pewne wydatki na syna – utrzymuje jego telefon, przekazuje ubrania, co daje łącznie około 100-150 zł miesięcznie.

Pozwana zamieszkuje obecnie w Niemczech, w praktyce pozostaje jednak na utrzymaniu swojego partnera, gdyż jej miesięczne zarobki wynoszą obecnie jedynie 450 euro a więc około 1.900 zł. Pozwana poszukuje lepszej pracy. Zauważyć należy, że sytuacja finansowa pozwanej uległa i tak poprawie, gdyż w 2014 roku nie osiągnęła żadnego dochodu. Pozwana alimentuje syna w ograniczonym zakresie wydając na to 100-150 zł miesięcznie. Posiłkuje się także pomocą własnej matki, która aktywnie uczestniczy w życiu dziecka.

Sytuacja zawodowa przedstawiciela ustawowego jest stabilna – od 24 lat pracuje w tej samej spółce. Jego zarobki wynoszą około 2.600 zł netto. Poza małoletnim synem nie ma innych osób na swoim utrzymaniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał za zasadne obciążenie pozwanej kwotą 300 zł miesięcznie alimentów na rzecz syna. Kwota ta stanowi około połowę kosztu utrzymania małoletniego, przy uwzględnieniu partycypowania przez pozwaną w kosztach utrzymania dziecka kwotą co najmniej 100 zł miesięcznie na telefon i ubrania. Sąd obciążył pozwaną obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 300 zł miesięcznie, poczynając od dnia 15 czerwca 2015 roku, tj. dnia wniesienia powództwa.

Koszty utrzymania małoletniej powódki wykraczające poza tę kwotę powinien ponieść ojciec dziecka.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w punkcie 1 i 2 sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt 3 na podstawie art. 102 kpc uznając, że sytuacja zarobkowa stron nie pozwala im na partycypowanie w kosztach postępowania.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w pkt 4 na podstawie art. 333 §1 kpc.